

Viata la țară

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- De azi, iubito, m-am mutat la țară,
Nu am semnal pe telefon, nici net,
Zace în pod bătrâna mea chitară
Și plânge uneori ca un poet

Ce s-a retras într-un cotlon, departe,
Să nu-l mai știe nimeni și oricât
L-ar căuta, dar n-a fugit de moarte,
O poezie-a vrut, numai atât,

Să-i fie asfințitu'-n strai de gală
Și nopțile să-i râdă-n așternut,
Iar dimineața-n rouă din petală
Să-ți simtă trupul, dulcele sărut.

- E bine să te-ntorci spre adevărul
Ascuns de văzul lumii și să-nvii
Când înflorește-a bucurie mărul
Și timpul doarme-n fân... În orice zi

Să te trezești cu soarele deodată
Și să te faci pierdut pe undeva,
Pe o potecă-ngustă, neumblată,
Cu poezia-n suflet. Umbra ta

Să se așeze-n taină la izvorul
Ce îmi sărută umbra-n asfințit.
Iubite, știi cum se măsoară dorul?
Alunecând pe-o lamă de cuțit.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif